

Serdecznie zapraszamy do uczestnictwa w kolejnych spotkaniach, które – jeśli Pan Bóg pozwoli – odbędą się w nowym roku akademickim 2005/2006. Mamy nadzieję poznać studentów, którzy czują się kompetentni, aby przejąć inicjatywę w **Sekcji Teologii Praktycznej KNT**.

Pragniemy zarazem przypomnieć Wszystkim wyjątkowe słowa Sługi Bożego, **Jana Pawła II**, który był doskonałym teologiem praktycznym, gdyż nie tylko w teorii, ale przede wszystkim w praktyce, przykładem swojego życia głosił Dobrą Nowinę. Niniejsze zdania, skierowane wprost do młodych, dedykujemy także Wam, studentom Wydziału Teologicznego UŚ i wszystkim członkom Koła Naukowego Teologów.

„Każdy z was, młodzi przyjaciele, znajduje [...] w życiu jakieś swoje „Westerplatte”. Jakiś wymiar zadań, które musi podjąć i wypełnić. Jakąś słuszną sprawę, o którą nie można nie walczyć. Jakiś obowiązek, powinność, od której nie można się uchylić. Nie można zdezerterować!”

Sara Bezner, Agata Cegiela

Z perspektywy dwóch lat działalności: listopad 2003 – lipiec 2005

Sekcja Teologii Praktycznej Studenckiego Koła Naukowego Teologów powstaje w listopadzie 2003 roku. W ciągu swojego dotychczasowego istnienia organizuje kilka spotkań oraz sesję naukową (*Zostań z nami Panie, gdyż ma się ku wieczorowi*) poświęconą Eucharystii.

Sekcja rozpoczyna pracę z nadzieją, że chwile poświęcone sobie nawzajem przez członków oraz zapraszanych gości uszlachetnią ich wnętrza i pobudzą do starania o urzeczywistnianie się w życiu prawdziwej miłości chrześcijańskiej.

Pierwsze spotkanie odbywa się **4 grudnia 2003 roku**. Uczestnicy rozmawiają o tym, jak powinno się kształtować **chrześcijańskie narzeczeństwo**. Warto zaznaczyć, iż tematyka odpowiada katolickiej nauce społecznej. Na podstawie zgromadzonych wcześniej materiałów książkowych, w sposób spontaniczny i szczerzy, wypowiadają się w kwestii problemów dotyczących narzeczeństwa. Spotkaniu towarzyszą słowa Edwarda Stachury: „Cokolwiek pomiędzy ludźmi kończy się, znaczy, że nigdy się nie zaczęło. Gdyby prawdziwie się zaczęło – nie skończyłoby się. Cokolwiek prawdziwie zaczyna się – nigdy się nie kończy”.

Aby na szczeblu bardziej profesjonalnym kontynuować rozpoczętą tematykę, Sekcja zaprasza **dr. Marka Wójtowicza**, który jako psycholog i filozof prowadzi spotkanie i przedstawia wiele cennych uwag. Prelekcja ma miejsce **15 grudnia 2003 roku**. Tym razem mottem stają się słowa Henryka Sienkiewicza: „Miłość, jako nasionko leśne z wiatrem szybko leci, ale gdy drzewem w sercu wyrośnie, to chyba razem z sercem wyrwać ją można”.

Warto przypomnieć parę spostrzeżeń z tejże prelekcji. Otóż: narzeczeńskie oraz małżeńskie konflikty są nieuniknione, ponieważ mężczyzna i kobieta różnią się od siebie zasadniczo; i to nie tylko w aspekcie biologicznym. Najważniejszą różnicą jest inny sposób myślenia i postrzegania świata. W związku z tym rodzą się błędne postawy w związku narzeczeńskim, a następnie małżeńskim. Wspaniałym środkiem zaradczym jest przede wszystkim rozmowa, która winna być zawsze: otwarta, o wszystkim, szczerą, prawdziwą, bez manipulacji, bez oczekiwania, że drugi się domyśli lub że problem sam się rozwiąże. Konflikty narzeczeńskie oraz małżeńskie stanowią szansę na coraz trwalszy układ. Im więcej konfliktów, tym większa szansa na przyszłe szczęście. Kryzys jest bardzo konstruktywny, przesilenia bowiem umacniają – zgodnie z zawołaniem św. Pawła „moc w słabości się doskonali”. Okres narzeczeństwa po to właśnie istnieje, aby przekonać się o umiejętności współistnienia. Trzeba także podkreślić z wielką siłą, że szczęśliwe małżeństwo, to małżeństwo błogosławione stale przez Pana Boga! Sakrament małżeństwa dlatego posiada tak wielką rangę, gdyż w sposób tajemniczy pozwala na to, aby miłość przewyciężała wszelkie konflikty.

12 marca 2004 roku Sekcja Teologii Praktycznej, w ramach liturgiki, organizuje spotkanie poświęcone **kapłaństwu**. Uczestnikom towarzyszą słowa Bernarda Cordiera: „Nie interesuje mnie miłość, która ma początek i koniec. Ja pragnę miłości, której wymiarem jest wieczność”. Natomiast gościem specjalnym jest **ks. dr Jerzy Paliński**.

Uczestnicy tegoż spotkania dochodzą do wniosku, że: kapłan XXI wieku to osoba nosząca znamiona zarówno ojca, jak i przyjaciela, człowiek pełen miłości i współczucia, chętny do rozmowy, do pomocy na miarę swoich możliwości każdemu bez wyjątku człowiekowi, mądry życiowo, a przede wszystkim dbający o wcielenie wypowiedzianych przez siebie słów w swoje życie, zgodnie z łacińską sentencją: *verba docent, exempla trahunt*.

21 maja 2004 roku Sekcja Praktyczna otwiera dyskusję poświęconą kwestii **tolerancji**, gdyż słowo tolerancja stało się w ostatnim czasie niezwykle modne. Tolerancja zastępuje prawdę, dobro, sprawiedliwość, miłość. Niejednokrotnie pod adresem Kościoła padają zarzuty o nietolerancję (np. wobec homoseksualistów). Zapomina się jednak, że każdy człowiek jest wezwany do tego, by nazwać zło po imieniu, a bliźniemu okazać „miłość miłosierną”. Może zamiast głosić pusty slogan „bądź tolerancyjny”, należałoby w codziennym życiu, po cichutku, ale wytrwale, realizować przykazanie miłości bliźniego, które całym swoim życiem, a szczególnie Męką, Śmiercią i Zmartwychwstaniem wypełnił nasz Pan – Jezus Chrystus...

1 kwietnia same kobiety rozmawiają o sytuacji **współczesnej kobiety**. Jedna z koleżanek przedstawiła sytuację córek islamu: matek, żon, siostr. Warto przypomnieć, że o kobiecie Mickiewicz pisze, iż jest „puchem wietrznym” (a może jednak „wiecznym”?), a Baczyński chce „niebo złote jej otworzyć”. Uczestniczki spotkania – dalekie od aspiracji feministycznych – próbując odkryć tajemnicę kobiecości, zgodnie stwierdzają, że tkwi ona w oddawaniu całej siebie na **SŁUŻBĘ ŻYCIU**. Dzięki swej wytrwałości i poświęceniu kobieta dba o przekazywanie i obronę życia oraz dokłada starań, by

rozkwitło w pełni. I tu z wielką ufnością patrzymy w stronę Maryi, która swoim „niech się stanie” – wypowiedanym od zwiastowania aż po krzyż – uczy nas pokory i czystości, cichości i łaskawości, mądrości i sprawiedliwości.

Na zakończenie roku akademickiego 2003/2004, aby podkreślić katechetyczny wymiar tej grupy KNT, kilka osób w ramach wyjazdu z inicjatywy Sekcji Teologii Praktycznej ma możliwość uczestniczyć w katechezie gimnazjalnej, która odbywa się w Gimnazjum Katolickim w Zabrze Rokitnicy. Jest to ciekawe doświadczenie w przededniu podjęcia praktyk w szkole podstawowej przez ówczesnych studentów III roku teologii nauczycielskiej.

28 października 2004 roku Sekcja Teologii Praktycznej zaprasza studentów roku IV i V, aby podzielili się **wrażeniami z odbytych praktyk** – zarówno w szkole podstawowej, jak i gimnazjalnej. Owocem tegoż spotkania stają się notatki z osobistych doświadczeń w pracy z dziećmi i młodzieżą – sporządzone przez studentów, a opublikowane na łamach organu prasowego KNT „Spójnik” (2005, nr 4).

3 grudnia 2004 roku odbywa się spotkanie pod hasłem słów Jana Pawła II z *Ecclesia in Europa*: „Jesteśmy świadkami narodzin nowej kultury, pozostającej w znacznej mierze pod wpływem środków masowego przekazu, której cechy charakterystyczne i treści często sprzeczne są z Ewangelią i godnością osoby ludzkiej”.

Warto przypomnieć słowa *Dekretu o społecznych środkach przekazywania myśli*, które mobilizują uczestników grudniowego zebrania do dyskusji: „Szczególny obowiązek moralny [...] ciąży na dziennikarzach, pisarzach, aktorach, inscenizatorach, realizatorach, twórcach programów, dystrybutorach [...] krytykach i wszystkich innych, którzy w jakikolwiek sposób uczestniczą w realizowaniu i przekazywaniu programów”. Członkowie Sekcji Teologii Praktycznej rozważają wpływ, jaki wywierają na społeczeństwo następujących audycji: *Rozmowy w toku*, Program 3 Polskiego Radia – *Klub Trójki*, reportaże: *Uwaga*, *Interwencja*, *Telekurier*, *Pod napięciem*, a także czasopismo „Miłujcie się!”.

21 stycznia 2005 roku odbywa się spotkanie, którego inspirację stanowiła dyskusja panelowa pt. *Tajemnica Kościoła a Tajemnica Izraela*, zorganizowana w Auli Wydziału Teologicznego Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach z okazji VIII Ogólnopolskiego Dnia Judaizmu 17 stycznia 2005 roku. W panelu udział wzięli: rabin Michael Schudrich, prof. Stanisław Krajewski, ks. prof. Michał Czajkowski, ks. prof. Łukasz Kamykowski. Dyskusję prowadził ks. prof. Jan Górski. Co warte szczególnej uwagi, w czasie dyskusji panelowej dochodzi do sformułowania ciekawego porównania. Pewien ojciec ma dwoje dzieci. Jednemu dziecku daje rower, a drugiemu piłkę. Dla Żydów darem Boga jest Tora. Nie wykluczają oni jednak możliwości, że Dobry Ojciec – Pan Bóg zechce obdarować inne swoje dzieci innymi darami. To drastyczna i niesamowita zmiana w stosunkach żydowsko-chrześcijańskich, która pojawia się dopiero w ostatnich latach. Współcześni Żydzi sformułowanie „Naród Wybrany” traktują już jako wybranie do tego konkretnego daru. Żydzi i chrześcijanie nie tylko

mogą, ale muszą wspólnie koegzystować i pracować na rzecz pokoju i sprawiedliwości. W tych wzajemnych relacjach bardzo ważne jest poznanie się w duchu szacunku i miłości.

18 marca 2005 roku odbywa się najbardziej uroczyste spotkanie Sekcji Teologii Praktycznej KNT, spotkanie w ramach sesji naukowej: *Zostań z nami Panie, gdyż ma się ku wieczorowi*. Profesorowie oraz Studenci Wydziału Teologicznego w Katowicach gromadzą się na Sesji Studenckiej, którą rozpoczyna Msza św. w katowickiej katedrze. Warto podkreślić, iż Eucharystię ubogaca śpiew Chóru Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego pod kierunkiem ks. dr. Wiesława Hudka oraz kazanie wygłoszone przez ks. dr. Antoniego Bartosza.

Sesja Studencka *Zostań z nami Panie, gdyż ma się ku wieczorowi* odbywa się dla zadośćuczynienia prośbie **Ojca Świętego Jana Pawła II**, który słowami Listu *Mane nobiscum Domine* zaapelował do świata, aby szerzyć kult eucharystyczny, szczególnie poprzez krzewienie świadomości żywej obecności Pana Jezusa w Przenajświętszym Sakramencie.

Spotkanie w gmachu Wydziału Teologicznego rozpoczyna się od uroczystego poświęcenia obrazu *Pan Jezus w drodze do Emaus*, czego dokonuje ks. dr hab. Józef Kozyra. Następnie po wysłuchaniu wiersza *Droga do Emaus* M. J. Konowicza w interpretacji **Bartłomieja Musioła** oraz pieśni *To Ty, o Panie, Chlebie nasz* (będącej Hymnem Kongresu Eucharystycznego w Lourdes) we wspaniałym wykonaniu **Scholi Liturgicznej Wyższego Śląskiego Seminarium Duchownego pod kierunkiem ks. dr Wiesława Hudka** ma miejsce prezentacja referatu **ks. dr Wacława Borka**. Ks. Wacław podejmuje temat *Wpływ celebrowanej Eucharystii na ukształtowanie się Pawłowej wizji Kościoła*.

Kolejne minuty Studenckiej Sesji wypełniają słowa poezji Karola Wojtyły, interpretowane przez **Emilię Bernat Waszak** oraz piękna pieśń *Jam jest Chlebem Żywym* (jak wcześniej – w wykonaniu zaproszonej Scholi) będąca wspaniałym wprowadzeniem do referatu **Sary Bezner** zatytułowanego *Spożywaj Życie, pij Życie, a będziesz miał życie!* Przybyli profesorowie i studenci, wsłuchując się po raz kolejny w poezję Karola Wojtyły, przekazaną przez **Łukasza Dziurę** oraz pieśń *Pan wieczernik przygotował* w radosnym wykonaniu Scholi Liturgicznej, zostają wprowadzeni do referatu **Ewy Pluty**, odczytanego przez Bartłomieja Musioła, pod tytułem *Odpowiedź dla wątpiących. Cuda Eucharystyczne*. Ostatnim punktem programu, przed przerwą, jest krótka dyskusja na temat dotychczas przedstawionych treści. W czasie przerwy uczestnicy Sesji Studenckiej mogą napić się kawy bądź herbaty oraz poczęstować słodyczami. Niewątpliwie jest to również czas na przyjemną rozmowę z osobami, które prezentowały swoje referaty.

Druga część spotkania rozpoczyna się recytacją wiersza Gertrudy von Le Fort *Pieśń o moim Kościele* w wykonaniu **Emilii Bernat Waszak** oraz Melodią Śląską z XVII wieku *Jezu, Jezu do mnie przyjdź*.

„Pan Jezus tej nocy, której został wydany (1 Kor 11, 23), ustanowił Ofiarę eucharystyczną swojego Ciała i swojej Krwi. Słowa apostoła Pawła przypominają nam dramatyczne okoliczności, w

jakich narodziła się Eucharystia. Zawiera ona niezatarty opis męki i śmierci Pana. Nie jest tylko przywołaniem tego wydarzenia, lecz jego sakramentalnym uobecnieniem. Jest ofiarą Krzyża, która trwa przez wieki”. Tymi słowami **ks. prof. dr hab. Alojzy Drożdż** przemawia do zaproszonych gości, prezentując temat *Dialektyka Eucharystii i Pokuty*.

Następnie uczestnicy Sesji Studenckiej mogą wysłuchać niezwykle poruszającego wiersza ks. Jana Twardowskiego pt. *Krwi Przenajświętsza* w interpretacji **Łukasza Radeckiego** oraz przepięknej pieśni *Panie, pragnienia ludzkich serc* w wykonaniu Scholi. Po części artystycznej **Agata Cegiela** przestawiła temat *Eucharystia i życie według Vittorio Messori*. Tuż przed wystąpieniem **mgr Izabeli Bugdoł**, która zaprezentowała temat *Piękno celebracji eucharystycznej w świetle encykliki Jana Pawła II „Ecclesia de Eucharistia”*, uczestnicy przyjęli głębokie w swej treści słowa *Litanii eucharystycznej* R. Brandstaettera w interpretacji **Radosława Adamiaka** oraz w skupieniu wysłuchali pieśni *Pan wieczernik przygotował*.

Następnie z wielką przyjemnością profesorowie i studenci powracają do poezji Karola Wojtyły – tym razem w interpretacji **Piotra Kontnego**. Zaś Schola Liturgiczna wykonuje pieśń *O Panie, Ty nam dajesz*. Część naukową sesji kończy **Monika Nos**, przedstawiając bardzo ciekawy temat: *Rola i miejsce muzyki w liturgii*.

Ostatnią pieśnią, wykonaną przez Scholę Liturgiczną pod kierunkiem ks. dr. Wiesława Hudka, jest Hymn Roku Jubileuszowego 2000 *Chwała Tobie Jezu Chryste*. Na wszystkich uczestników Sesji czeka również niespodzianka – wspólne zdjęcie na pamiątkę tego wyjątkowego spotkania, podczas którego została spełniona prośba Ojca Świętego, Jana Pawła II: „Przynieście na spotkanie z Jezusem ukrytym w Eucharystii cały entuzjizm waszego młodego wieku, waszej nadziei, waszej zdolności miłowania”. Tymi właśnie słowami **Agata Cegiela** prowadząca Sesję Studencką *Panie zostań z nami, gdyż ma się ku wieczorowi* kończy piątkowe spotkanie w gmachu Wydziału Teologicznego w Katowicach.